

Baross Gábor-telepi Jézus Szíve Plébána
nyári táborának újsága, 2005.07.29.

2025. évfolyam
2. szám

Hello táborlakók!

Szeretettel köszöntünk a tábor 0. napján! Ma este még csak ráhangolódunk arra az útra, amelyet együtt szeretnénk majd bejárni a következő napokban. Ma nem kell rohanni, nincs feszes program, van idő megérkezni. A tábor törzsvidékén idén „csak” négy napos, de azért, hogy semmi se maradjon ki, ezért találtuk ki opciós lehetőségként az előtábori napot.

Ma legyen a találkozás öröme a napja! A táborépítés után, a közösségi térben estefelé közös tűz körüli vacsora

vár ránk, utána pedig kötetlen együttlét, zene, játék és beszélgetés.

Holnap pedig elkezdődik a tábor igazán! Reggel már együtt várunk mindenkit a nyitó szentmiséig tartó előkészületekkel, reggeli imával és finom reggelivel. Aztán a többiekkel együtt indulunk majd a „remény útján”, amelyen Isten vezet bennünket.

Szeretettel,
Virág és Anita&Isti
(Emmausz közösség)

„Ezeket azért írom nektek, hogy tudjátok: nektek, akik hisztek Isten Fiának nevében, örök életetek van.”

(1Ján 5,13)

Tábori 0.nap programja

- időjárás esetén változhat és egyébként is :) -

Napi felelős: Virág-Isti	Felnőtt, 18+ program	13-18 ifjúsági program	8-13 fiatal ifjúság program	3-8 gyerekek program
14:30-15:30	<p>Érkezés az előnapra (tábor kialakítása, szállásfoglalás, sátorverés)</p> 			
15:30-16:30				
16:30-17:30				
17:30-18:00				
18:00-19:00	<p>Ráhangolódó Gergővel (tűzrakó körül)</p>			
19:00-19:30	<p>Szalonnasütés és vacsora hozott alapanyagokból a tábortűz körül (eszem-iszom, dínom-dánom)</p> 			
19:30-20:00				
20:00-20:30				
20:30-21:00	<p>Online koncertek (előadók: Sade, Ed Sheeran, a Genesis, Norah Jones, Taylor Swift és még sokan mások), beszélgetés a tűz körül</p> 			
21:00-21:30				
21:30-22:00				
22:00-22:30				
22:30-23:00				

Tábori dallam
itt hallgatható meg!

Virtuális koncertek a tűz körül

Nincsen tábor tábortűz nélkül! Reméljük, hogy a tűzgyújtási tilalom nem rúgja fel a tervünket, ha nem gyűjthetünk tüzet, akkor tűz nélkül oldjuk meg a közös vacsorát és beszélgetést. Mindenesetre mi más kellene egy jó tábortűz, baráti beszélgetés, izogatózás mellé, mint valami jó élő zene? Nos, a világ legjobb előadóit, kedvenceinket, szupersztárokat hoztunk el nektek – virtuálisan. Többórányi koncerttel, háromméteres kivetítő vászonnal, igényes hangosítással biztosítjuk, hogy a beszélgetni vágyók kellemes háttérzenére dumcsizhassanak, a táncos lábúak megkaphassák a talp alá valót, az ingyencek pedig megismerhessenek néhány izgalmas és érdekes előadót! Mintha egy nyári fesztiválra

mennétek, itt is több fellépőt hallgathattok anélkül, hogy akár egy lépést is odébb kellene mennetek!

A tábortűznél fellép majd (a teljesség igénye nélkül): Sade, Ed Sheeran, a Genesis, Norah Jones, Taylor Swift és még sokan mások! Gyertek el erre a szuperkoncertre, a szórakozás és a jó zene garantált!

Ne felejtsetek, a nulladik napra hozzatok magatokkal nyársat, ételt és italt, mert erre az estére nem kapunk vacsorát a táborban, ez igazi batusbuli lesz!

Baksay Gergely

„Remény” 20 nyelven

Angol: hope (houp)

Német: Hoffnung (hof-nung)

Francia: espérance (eszpéransz)

Olasz: speranza (szperánca)

Spanyol: esperanza (eszperánza)

Portugál: esperança (espránca)

Holland: hoop (hóp)

Svéd: hopp (hopp)

Norvég: håp (hóóp)

Dán: håb (hób)

Orosz: н а д е ж д а (nadezsdá)

Lengyel: nadzieja (nadszejá)

Cseh: naděje (nadyeje)

Szlovák: nádej (nádej)

Finn: toivo (toivó)

Észt: lootus (lóótusz)

Görög: ελπίδα (elpída)

Japán: 希望 (kibó)

Kínai (mandarin): 希望 (xīwàng – „szí-váng”)

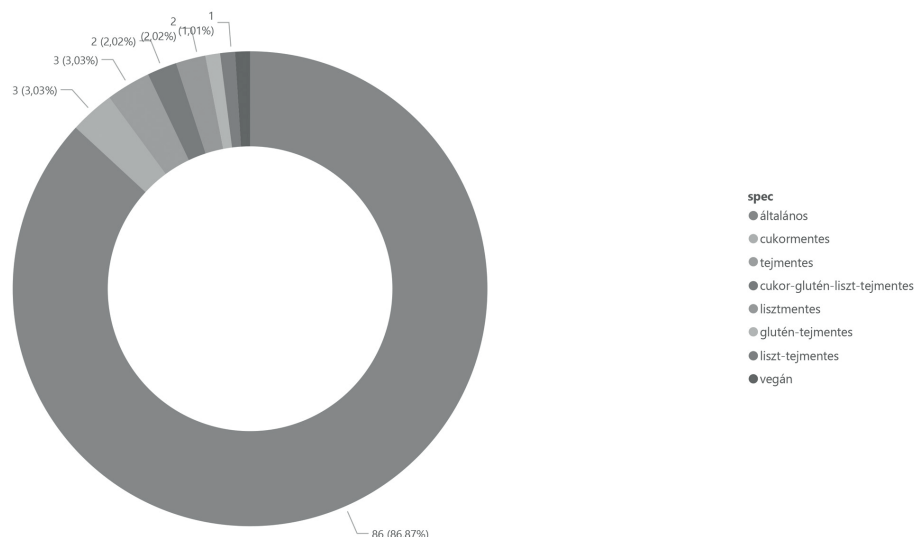
Latin: spes (szpész)

Impresszum

Kiadja: Baross Gábor-telepi Jézus Szíve Plébánia, Emmausz kisközösség, Budapest ©2025
Ezen lapszám munkatársai: Baksay Gergely, Dubecz Edina, Somfay Viktória, Turcsik István,
Veress Ábel @ barosstabor2025@gmail.com • Tábori forró drót ☎ +36 20 230 1061 (Kinga)

Érdekesség

Az előnapai táborozók ilyen étkezéseket rendeltek

Reményteljes készülés

Idén az Emmausz kisközösség vállalta el a táborszervezést, ennek apropóján kérdeztük Istít a táborszervezésről, annak folyamatáról.

Idén több jubileumot is ünnepelünk, egyrészt a 2025 szentévet és a barossi közösségnek ez a 20. tábora. Hogyan készültetek a táborra?

Már régóta ott volt a levegőben, hogy a közösségünk „jön”, aki elvállalhatná a táborszervezést, így annyira nem volt meglepő, amikor, ha jól emlékszem Gergő hozta be szeptemberben először a köztu-

datba, hogy talán ennek ebben az évben lenne itt az ideje, ha most rajtunk lenne a sor. Azonban nyilván ez egy közösségi döntés, ezért két emmauszos alkalmonkon is felmerült a téma és a második alkalommal szavaztunk is róla. Nem volt egyöntetű a lelkesedés, de egységként vágtunk bele. Egyetértettünk abban, hogy lesznek olyan feladatok, amik valakinek passzolnak, valakinek kihívás, sőt azt is elfogadtuk, hogy lesz, aki nem annyira aktív. De ez rendben is van így, mert talán egy 13 tagú közösségnél nem elvár-

ható, hogy mindenki azonosulni tud egyformán egy ilyen feladattal. Az nem volt kérdés, hogy egymást támogatjuk majd.

Mivel kezdtétek a szervezést?

Először szerettünk volna új táborhelyszínt találni. Ez volt minden alapja, ezért rapid tempóban mindenki új ötletszálon körbeszaglászott, hogy egyetemi gólyatáborok, regnumi vagy plébániai táborok mostanság merre fordultak meg. Így született egy kb. 6-8 potenciális táborhely. Ezek közül persze volt 1-2, ahol már jártunk, de kaptunk új ötleteket is. Ezért ki, amikor ráért összeszerveződöttünk és 1-1 autós brigád hétvégenként – Csabi egyedül is – leutazott szemrevételezni a helyeket. Voltunk a Bükkben, Duna-Tisza közében, Sopronban és persze itt a salgótarjáni táborban is. Nagyon profi értékelő adatbázist készítettünk, előnyökkel, hátrányokkal. A végeredményt az segítette elő, hogy ez a táborhely a véletlennek köszönhetően felszabadult egy visszamondás miatt – több évre le van foglalva minden időpont –, így ezt a lehetőséget nem akartuk elszalasztani, amellett, hogy mind árban, mind paraméterekben megfelelőnek tűnt. Az időpontra se kellett rágodnunk, mert csak ez az egyetlen dátum jött szóba a táborhely részéről.

Gondolom, sok táborbeszélést tartottatok, nem ment a rendes alkalmaitok „rovására”?

Az volt az elképzelésünk, hogy a táborszerzési alkalmak nem a rendes alkalmaink alatt lesznek. Ezt nagyjából sikerült is tartanunk, bár nyilván sokszor előkerült a téma ezeken a napokon is.

Mit emelnél ki az egész folyamatból?

Számomra az volt nagyon tanulságos, hogy nyilván nem volt feszültségtől mentes minden, de tudtunk egymás felé

nyitottak maradni és nem mindenáron a saját véleményünket megvalósítani, egymástól tanulni is. A másik dolog, ami még eszembe jut, az az, hogy mindannyiunk a saját extra hobbiát, tehetségét, látásmódját nagyon jól tudta beleforgatni az ötletekbe, megvalósításba, így tők jó dolgok születtek/valósulnak meg.

Mik voltak, amiben leginkább összhangban voltatok?

Abban már az elején egyetértettünk, hogy szeretnénk az imádságra összpontosítani illetve legyen egy vezérfonal is. Ezen gondolkozva hamar rájöttünk, hogy a remény – a szentév üzenete – és az Emmausz szorosán összekapcsolódik, hisz az emmauszi út tulajdonképpen a reménytelenségből, az igazi reménybe vetett hitről szól. Hiába van mindig velünk Jézus – ő akkor is ott van, amikor nem ismerjük fel –, csak akkor lesz éltető reményünk, ha megnyílik a szemünk és valójában, személyes találkozásban, Jézussal együtt éljük át az örömhírt. Így alakult ki végül, hogy legyen több mise, Forráspont jellegű szentségimádás, imaút, és az előadókink is ezt a témát fogják körbejárni.

Miért pont három szerzetest hívtatok a táborba?

Hát ez a Gondviselés műve, sok-sok ötletünk volt – püspökökkel is egyeztetettünk –, de sokan nemet mondtak. Aztán végül véletlenek kapcsán ők hárman mondtak igent egy-egy napra, aztán mi is csak rácsodálkoztunk milyen nagyszerű lett, hogy három szerzetestől hallgatunk tanításokat a remény kapcsán.

Mit vársz a legjobban a táborban?

Hát igazából inkább hálás vagyok, hogy ebbe a közösségbe tartozhatok és együtt szervezhetjük ezt a tábort és bárhogyan is alakul az időjárás, Veletek biztos jó lesz.

Ferenc pápa a reményről

Remény nélkül nincs válasz az élet végső kérdéseire

E tanítás szerint a remény a szívünkben adódó válasz a végső kérdésre: „Mi lesz velem? Mi az életem célja? Mi lesz a világ sorsa?” Világos számunkra, hogy a negatív válaszok szomorúságot okoznak nekünk, mert ha nincs értelme az életünk útjának, ha annak elején és a végén nincs semmi, akkor felmerül a kérdés, hogy vajon miért is kell élnünk? Ebből támad az ember elkeseredettsége, a haszontalanság érzése, ami ellen sokan fellázadhatnak.

A remény közvetlenül Istentől származó ajándék

A remény tehát isteni erény, nem belőlünk fakad, nem egy megátalkodott önmeggyőzés, hanem közvetlenül Istentől származó ajándék. Pál apostol a keresztény tapasztalat értelmét így mutatja be sok kételkedő kereszténynek, akik nem születtek teljesen újjá a reményre: „*Ha ugyanos Krisztus nem támadt fel, semmit sem ér a hitetek, mert még mindig bűneitekben vagytok. Sőt azok is elvesztek, akik Krisztusban haltak meg. Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, minden embernél százalomra méltóbbak vagyunk.*” (1Kor 15-17-19). Mintha azt mondaná: ha hiszel Krisztus feltámadásában, akkor biztosan tudod, hogy semmiféle vereség és a halál sem örökkévaló. De ha nem hiszel Krisztus feltámadásában, akkor minden üressé válik, még az apostolok igehirdetése is.

Vétkezünk a remény ellen, amikor az ősz eltörli bennünk a tavaszt

Am gyakran vétkezünk a remény ellen, amikor nosztalgiával és búskomorsággal merengünk a múlton, amikor a boldogságra úgy gondolunk, mint valami eltemetett dologra. A remény ellen vétkezünk, amikor elkeseredünk a bűneink miatt, elfeledve, hogy Isten irgalmas és nagyobb a szívünknel, mert Isten mindig megbocsát. Vétkezünk a remény ellen továbbá, amikor a remény eltörli bennünk a tavaszt, amikor Isten szeretete többé már nem örök tűz. A mai világnak pedig nagy szüksége van erre a keresztény erényre, miként szüksége van a türelemre, mely szoros kapcsolatban áll a reménnyel. A türelmes emberek a jó takácsai, kitartóan vágnak a békére, és a mindent azonnal akarókkal szemben képesek türelemmel várakozni és így át tudják vészelni még a legsötétebb éjszakát is.

Tekintsünk mindig a végső találkozásra, maradjunk mindig az Úr közelében

A remény és a türelem együtt haladnak. A remény a szívben a fiatalok erénye, mert itt nem a kor számít. Hiszen élnek fényes szemű idősök, akik nyitottak a jövő felé, mint a két bibliai öreg, Simeon és Anna. Ők nem fáradtak bele a várakozásba, és életük utolsó szakaszát megélték a Messiással való találkozás, akit felismertek a Templomba felvitt Jézusban. Micsoda áldás lenne ez számunkra is – vélte a pápa – ha földi zarándokutunk végén mi is örömmel mondhatnánk el: „*Most bocsásd el, Uram, szolgádat, szavaid szerint békében, mert látta szemem üdvösségedet, melyet minden nép színe előtt készítettél, világosságul a pogányok megvilágosítására, és dicsőségül népnek, Izraelnek.*” (Lk 2,29-32). Testvéreim, haladjunk előre, és kérjük a kegyelmet, hogy továbbra is reménykedjünk türelemmel! Tekintsünk mindig a végső találkozásra, ügyelve arra, hogy mindig az Úr közelében maradjunk és hogy ezáltal a halál soha, de soha ne lehessen győztes! Menjünk tovább, előre, kérjük az Urat, hogy adja meg nekünk a reménység nagy erényét a türelem kíséretében!

Vicccek

☞ Chuck Norris a reményt öli meg utoljára.

A Remény Hal meg utoljára. ☺

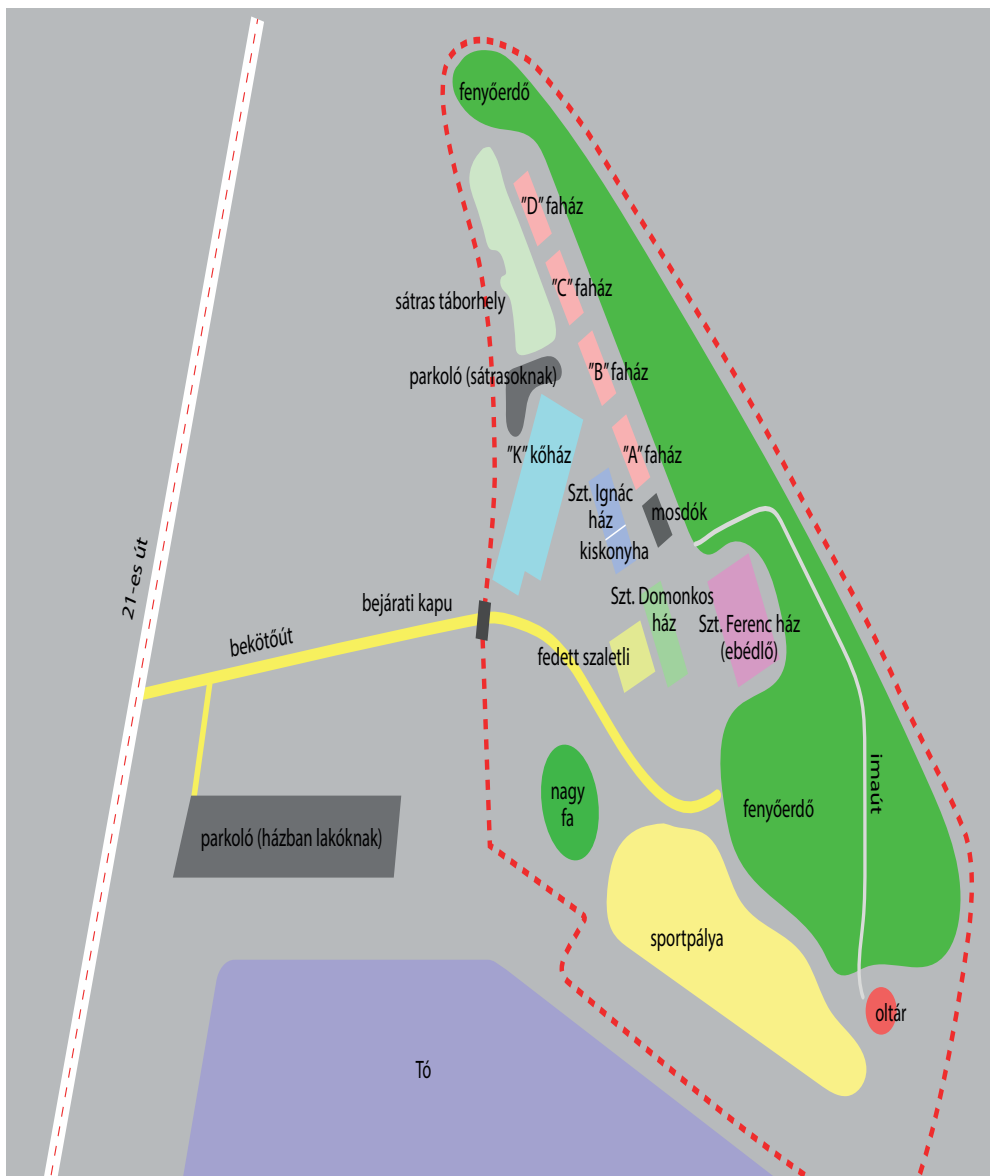
Rejtvény

A helyes válaszadók között ajándéksorsolást tartunk! A megfejtést dobd be az ebédlőnél található TAKI-s dobozba!

Égészítsd ki az alábbi könyv, film, verscímet!

1. „A remény”
(1994-es amerikai filmcím, egyik főszereplője Morgan Freeman)
2. „..... a reményhez”
(Klasszikus magyar verscím, 19. századi költőtől)
3. A remény meg
(magyar közmondás)
4. szerelem
(az olyan szerelem, amire nincs esély)

Tábori térkép

A közösségi terekben kihelyezünk kartondobozokat, amibe külön gyűjtjük majd a papírt, a műanyagot, a fémet, a nem visszaváltható üveget és az 50 Ft-os visszaváltható üveget/fémdobozt/műanyag flakont. Ezeket majd ne nyomjátok össze, hogy vissza tudjuk váltani. Az így befolyt pénz a plébánia fogja kapni.